

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/520/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113211673
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6113211673.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa CD Consulting, s.r.o. so sídlom K červenému dvoru 3269/25a, 130 00 Praha 3, Česká republika, IČO: 26 429 705, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Gr?sslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporkyni E. H., narodená X.XX.XXXX, bytom F. XXX/X, XXX XX J., o zaplatenie 775,53 Eur s príslušenstvom, o odvolaní Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, proti rozsudku Okresného súdu Brezno, č.k. 4C 294/2013-104 zo dňa 21.júla 2014 takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Brezno, č.k. 4C 294/2013-104 zo dňa 21.júla 2014 v napadnutej časti tretieho výroku zrušuje.

odôvodnenie:

Okresný súd Brezno napadnutým rozsudkom rozhodol v prvom výroku, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi zmenkovú sumu vo výške 775,53 Eur, s bližšie špecifikovaným príslušenstvom, v druhom výroku zaviazal odporkyňu nahradiť navrhovateľovi trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku za návrh v sume 46,50 Eur a z trov právneho zastúpenia v sume 213,34 Eur a tretím výrokom rozsudku zaviazal Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 142, 22 Eur.

Návrhom na uplatnenie pohľadávky v článku 4 ods.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 podaným na súd dňa 28.3.2013 si navrhovateľ uplatnil proti odporkyni právo na zaplatenie sumy 775,53 Eur s príslušenstvom. Súd v rozsudku konštatoval, že uplatnený nárok vyplýva zo zmenky, ktorá obsahuje všetky náležitosti vlastnej zmenky, a preto neskúmal ďalšie skutočnosti a návrhu navrhovateľa vyhovel spolu so zmenkovým úrokom, ročným úrokom a zmenkovou odmenou.

Súd v rozsudku konštatoval, že dňa 11.9.2013 bol súdu doručený vstup spoločnosti Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu z dôvodu ochrany spotrebiteľských práv odporkyne v konaní pred súdom.

Dňa 23.9.2013 bolo súdu doručené podanie vedľajšieho účastníka spoločnosti Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktorým vedľajší účastník vystúpil z predmetného konania. Následne navrhovateľ doručil súdu dňa 14.10.2013 podanie označené ako námietka neprípustnosti vedľajšieho účasti a upozornenie na vznik škody porušením práva Európskej únie. Navrhovateľ teda vzniesol námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania, pretože konanie v zmysle Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007 predstavuje osobitné konanie, keďže vyššie uvedené Nariadenie nepripúšťa vedľajšie účasti.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi, ako v spore úspešnému priznal náhradu trov konania od odporkyne za zaplatený súdny poplatok v sume 46,50 Eur a trovy právneho zastúpenia v sume 213,34 Eur.

O trovách konania, ktoré si navrhovateľ uplatnil voči vedľajšiemu účastníkovi podaním doručeným súdu dňa 27.2.2014 súd rozhodol podľa § 147 ods. 1 O.s.p. a zaviazal vedľajšieho účastníka, ako účastníka pre časť konania, ktorý svojím neodôvodneným vstupom, ako aj neodôvodneným vystúpením z konania zapríčinil vznik trov konania, ktoré by inak neboli vznikli a zaviazal ho na zaplatenie trov právneho zastúpenia v sume 142,22 Eur.

Proti tretiemu výroku rozsudku podalo odvolanie Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS a navrhlo, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku zrušil.

Odvolateľ namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne, nakoľko je založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Poukázal na to, že súd pri rozhodovaní o náhrade trov v predmetnej veci nevzal náležite do úvahy charakter procesného postavenia vedľajšieho účastníka - právnickej osoby založenej na ochranu práv a slobôd predovšetkým vo vzťahu k otázke pasívnej vecnej legitímácie vedľajšieho účastníka a súčasne nesprávne aplikoval ustanovenia O.s.p. i príslušné ustanovenia vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. Nakoľko v predmetnej veci sa nepodarilo vedľajšiemu účastníkovi osobne skontaktovať s odporkyňou, pričom s ohľadom na charakter veci bola potrebná ku kvalifikovanej podpore odporkyne aj jej osobná súčinnosť, vedľajší účastník na strane odporkyne dňa 23.9.2013 vystúpil z konania. Namietal, že vedľajší účastník na strane odporkyne nemohol objektívne zapríčiniť svojím konaním navrhovateľovi trovy konania, nakoľko v čase, keď navrhovateľ vyhotovil písomné podanie doručené súdu dňa 14.10.2013, už vedľajší účastník nebol účastníkom konania. Písomné podania navrhovateľa, v súvislosti s ktorými mu súd priznal náhradu trov konania boli vyhotovené v čase, keď vedľajší účastník na strane odporkyne už nebol účastníkom konania, preto takéto úkony navrhovateľa vo vzťahu k procesnému stavu v čase vyhotovenia podaní je nutné hodnotiť ako neúčelné. V odvolaní ďalej namietol výšku trov právneho zastúpenia priznaných súdom, nakoľko úkony, za ktoré navrhovateľ požadoval náhradu sa netýkali veci samej. Odvolateľ tiež zdôraznil, že O.s.p. rozoznáva dve skupiny vedľajších účastníkov, medzi ktorými je zásadný rozdiel pokiaľ ide o postavenie vedľajšieho účastníctva (§ 93 ods. 1, resp. 2 O.s.p.), pričom Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ako vedľajší účastník v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. je ex lege splnomocnený na vstup do konania pri vykonávaní predmetu činnosti spočívajúcom v ochrane práv podľa osobitných predpisov, ale takýto účastník nie je súčasne nositeľom pasívnej, ani aktívnej vecnej legitímácie vo vzťahu k uplatňovanému nároku. Inštitút vedľajšieho účastníctva v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. má podľa odvolateľa vytvárať predovšetkým platformu a priestor pre uplatnenie neziskových nekomerčných organizácií, ako právnických osôb v súdnych konaniach pri ochraňovaní verejno - prospešných záujmov, zákonom chránených práv a slobôd.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je podané dôvodne.

Podľa § 93 ods.1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, (ďalej len „ O.s.p.“), ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p., do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 147 ods. 1 O.s.p., účastníkovi alebo jeho zástupcovi súd uloží, aby uhradili trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, ak ich spôsobili svojím zavinením alebo ak tieto trovy vznikli náhodou, ktorá sa im prihodila.

Ako to uviedol aj súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, prostredníctvom právneho zástupcu advokáta JUDr. Andreja Cifru podaním doručeným súdu dňa 11.9.2013 oznámilo, že podľa § 93 ods. 2 O.s.p. vstupuje do konania na pomoc a podporu odporcu - spotrebiteľa. Oznámenie o vstupe Združenia do konania bolo v rovnopise zo strany súdu doručené navrhovateľovi na adresu jeho právneho zástupcu, pričom dňa 23.9.2013 bolo súdu doručené oznámenie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS o vystúpení vedľajšieho účastníka z konania. Dňa 14.10.2013 boli súdu doručené námietky navrhovateľa o neprípustnosti vedľajšieho účastníctva.

Zákon síce v citovanom § 93 upravuje dve skupiny subjektov, ktoré môžu vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, procesné postavenia týchto subjektov je však rovnaké, citovaný § 93 ods. 3 a 4 O.s.p. sa vzťahuje na všetkých vedľajších účastníkov. Vedľajší účastník do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov konania, pričom v oboch prípadoch je možné uplatniť námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva. Pokiaľ je v konaní vznesená námietka neprípustnosti vedľajšieho účastníctva, súd musí o nej rozhodnúť (uznesením), proti ktorému je prípustné odvolanie, pričom do doby, kým bude o prípustnosti vedľajšieho účastníctva právoplatne rozhodnuté, nie je možné pokračovať v konaní. Vedľajší účastník môže z konania kedykoľvek vystúpiť a jeho postavenie vedľajšieho účastníka zaniká okamihom, kedy je súdu doručené oznámenie o tom, že z konania vystupuje.

Po zhodnotení vyššie uvedených skutočností odvolací súd súhlasí s odvolateľom v tom, že v čase, keď súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania, uvedené združenie nebolo vedľajším účastníkom. Navyše je potrebné zdôrazniť, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS síce podaním doručeným súdu dňa 11.9.2013 oznámilo svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporkyne, vzhľadom však na námietky proti prípustnosti tohto vedľajšieho účastníka podané navrhovateľom, o ktorých súd nerozhodol, Združenie prakticky nenadobudlo procesné postavenie vedľajšieho účastníka. Navyše, listom doručeným súdu prvého stupňa dňa 23.9.2013 Združenie oznámilo, že z konania vystupuje. Dňa 27.2.2014 doručil navrhovateľ prvostupňovému súdu podanie označené ako odpoveď na oznámenie o vystúpení vedľajšieho účastníka z konania. Navrhovateľ v rámci podania uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že vedľajší účastník z konania vystúpil, netrvá na prejednaní ním vznesenej námietky a berie ju späť. Navrhovateľ mal za to, že vedľajší účastník svojím konaním zaviniť vznik trov konania, ktoré by inak neboli vznikli, pričom trovami sú trovy právneho zastúpenia spojené s podaním námietky voči prípustnosti vedľajšieho účastníctva a jeho späťvzatie.

V zmysle § 147 ods. 1 O.s.p., je možné účastníkovi alebo jeho zástupcovi uložiť náhradu trov konania, ktoré vznikli zavinením alebo náhodou, ktorá sa im prihodila. Uložiť náhradu trov v takomto prípade je možné len niekomu, kto je účastníkom konania alebo jeho zástupcom, s poukazom na § 93 ods. 4 O.s.p., je možné uložiť povinnosť nahradiť trovy konania v zmysle § 147 ods. 1 O.s.p. aj vedľajšiemu účastníkovi alebo jeho zástupcovi.

Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, ktorého súd prvého stupňa zaviazal rozsudkom zo dňa 21.7.2014 na náhradu trov konania vzniknutých navrhovateľovi s poukazom na § 147 ods. 1 O.s.p., už nebol vedľajším účastníkom, nakoľko z konania ako vedľajší účastník vystúpil podaním doručeným súdu dňa 23.9.2013. V čase, kedy okresný súd zaviazal Združenie ako vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy konania, Združenie nemalo postavenie vedľajšieho účastníka.

Keďže Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v čase vydania rozhodnutia súdu prvého stupňa nebol subjektom zúčastneným na konaní, nemal postavenie vedľajšieho účastníka, nemohol ho súd zaviazat' na náhradu trov konania, a to ani na náhradu trov vzniknutých zavinením alebo náhodou, ktorá sa mu prihodila (§ 147 ods. 1 O.s.p.).

Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že O.s.p. v určitých prípadoch upravuje možnosť súdu uložiť náhradu trov konania aj subjektu, ktorý nemá postavenie účastníka, keď v zmysle § 147 ods. 2 a § 148 ods.

2 je možné uložiť náhradu trov konania vzniknutých účastníkovi alebo štátu svedkom, znalcom, alebo tým, ktorí pri dokazovaní mali nejakú povinnosť, ak zavinili trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli. Platná právna úprava však neumožňuje súdu uložiť povinnosť nahradiť trovy konania niekomu, kto v čase rozhodovania súdu už nemal postavenie vedľajšieho účastníka.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok v tretej časti výroku vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, a preto ho v tejto časti podľa § 221 ods. 1 písm.h) O.s.p. zrušil.

Odvolací súd poukazuje na to, že o trovách konania podľa § 142 a nasl. O.s.p. môže súd rozhodovať iba v prípade, ak sú na to splnené procesné podmienky na strane účastníkov, teda keď je v konaní na jednej strane účastník, ktorému trovy vznikli a nárokuje si ich náhradu, a na druhej strane účastník, ktorý by bol povinný trovy konania platiť. Iba vtedy môže súd účastníka na náhradu trov zaviazat' alebo aj rozhodnúť, že úspešnému účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva. Ako už bolo uvedené, v čase rozhodovania súdu prvého stupňa Združenie postavenie vedľajšieho účastníka nemalo. Z rovnakých dôvodov odvolací súd nerozhodoval ani o náhrade trov odvolacieho konania.

Uznesenie bolo jednohlasne schválené členmi senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné